

Asia: VN/558/2022

Lausuntopyyntö luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle julkisten työvoima- ja yrityspalveluiden uudelleen järjestämistä koskevaksi lainsäädännöksi

Lakiesityksen luvut 2-12

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 2 *Nykytila ja sen arviointi:*

-

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 3 *Tavoitteet:*

Uudistuksen tavoitteena on kasvattaa työllisyyttä edistämällä työn kysyntää ja tarjontaa valtion ja kuntien välisellä yhteistyöllä sekä vahvistaa alueiden elinvoimaa ja kilpailukykyä asiakaslähtöisillä palveluilla hyödyntämällä kuntaekosysteemin mahdollisuuksia. Miten tämä kuntaekosysteemien hyödyntäminen taataan kun järjestämisvastuu menee usean kunnan yhteisalueille, käytännössä yhtä suurille alueille kuin nykyinen TE-toimisto?

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 4.1 *Keskeiset ehdotukset:*

Vastuu työvoimapalveluiden järjestämisestä olisi jatkossa kunnilla. Kunta voisi järjestää palvelut itsenäisesti, jos sen työvoiman määrä olisi vähintään 20 000 henkilöä. Kaikkien sellaisten kuntien, joiden työvoiman määrä jää alle 20 000 henkilön tulisi sopia tehtävän hoitamisesta yhteistoiminnassa jonkin muun tai muiden kuntien kanssa. Yhteistoiminnasta sopivien kuntien yhteisen työvoiman määrän tulisi olla vähintään 20 000 henkilöä. Miten taataan tavoitteena olevat asiakaslähtöiset palvelut ja kuntaekosysteemin hyödyntäminen, jos työllisyysalueen työvoimaraja on 20 000. Kainuussa tämä tarkoittaa koko maakuntaa, joka on ollut aiemmin myös TE-toimiston toimialueena.

Valtionosuuden lisäykset ja vähennykset toteutettaisiin kuntien ja valtion välisessä suhteessa kustannusneutraalisti. Kuntien valtionosuutta vähennettäisiin tai lisättäisiin siten, että valtionosuuden vähennys tai lisäys on kaikissa kunnissa asukasta kohti yhtä suuri. Edellä mainitut korvaukset ja tasaukset määritettäisiin vuoden 2022 poikkileikkaustilanteen mukaisilla laskentatiedoilla Tilastokeskuksen väestörakennetilaston tietoihin perustuen. Korvausten ja tasausten määrää ei tarkistettaisi jälkikäteen. Tasaus olisi toistaiseksi pysyvä elementti osana

kuntien peruspalvelujen valtiosuutta. Kunta, joka pystyisi edistämään työttömien työllistymistä ja siten vähentämään työttömyysetuusmenojaan, hyötyisi tästä taloudellisesti. Asettaako tämä kuntakokeilussa olevat ja ei kuntakokeilussa olevat kunnat eriarvoiseen asemaan? Kuntakokeilujen aikana työmarkkinatuen kuntaosuudet ovat lähteneet jo useissa kunnissa laskemaan, jolloin ne kunnat, joissa kuntaosuudet eivät ole laskeneet tähän mennessä, hyötyvät siitä, että parannuksia ei ole vielä tehty. -> Rangaistaanko hyvästä työstä?

Monialaisen tuen yhteistoimintamallin asiakkuus perustuisi työttömän tosiasialliseen palvelutarpeeseen. Yhteistoimintamallin mukainen palvelujen yhteensovittaminen olisi tarpeen, kun yhteensovitettavia palveluja koskevan lainsäädännön mukaisen yhteensovittamisen ja viranomaisten välisen konsultoinnin ei arvioitaisi olevan riittävää työttömän työllistymisen edistämiseksi ja työllistymisen esteiden poistamiseksi. Ohjaus monialaiseen palvelutarpeen arviointiin muuttuisi nykyiseen verrattuna siten, että asiakasohjauksen perusteena nykyisin olevista työmarkkinatukeen, työttömyyden keston ja henkilön ikään liittyvistä edellytyksistä monialaiseen palvelutarpeen arviointiin ohjaamiselle luovuttaisiin. Tämä on järkevä muutos, koska tarjottava palvelu tulisi aina perustua asiakkaan palvelutarpeeseen eikä mihinkään muuhun.

Valtio tarjoaisi työvoimapalveluihin liittyvät valtakunnalliset tietojärjestelmäpalvelut sekä ylläpitäisi valtakunnallisia tietovarantoja. Miten varmistetaan, että järjestelmiin liittyvät kentältä tulevat kehittämistarpeet tulevat huomioiduksi ja että niiden ylläpitoon ja kehittämiseen varataan riittävät resurssit? Kunnat tarvitsevat järjestämistä vastaavien hoitamiseen ajantasaista tietoa/raportointia ja tämä edellyttää sitä, että järjestelmiä kehitetään tiedolla johtamisen tarpeet huomioivaksi. Eri alueilla tulee luultavasti olemaan erilaisia raportointitarpeita ja painotuksia, miten tämä huomioidaan järjestelmäkehityksessä?

Esityksen mukaan työvoimaviranomaiset voisivat itse päättää, käyttävätkö ne valtion tarjoamaa järjestelmäkokonaisuutta vai muuta itse hankkimaansa asiakastietojärjestelmää. Tämän osalta olisi tärkeää, huolehtia siitä, että eri alueiden asiakkaat eivät ole jatkossa eriarvoisessa asemassa käytössä olevan tietojärjestelmän vuoksi. Mikäli alue päättää käyttää valtion tarjoamaa järjestelmäkokonaisuutta, täytyy olla myös tae siitä, että valtio myös kehittää ja ylläpitää järjestelmää edelleen ja jatkuvasti käyttäjiltä saadun palautteen huomioiden ja osoittaa siihen myös resursseja, vaikka jotkut alueet päätyisivätkin luopumaan sen käytöstä, jotta järjestelmä pysyy käyttökelpoisena sitä käyttämään jääville työvoimaviranomaisille. -> Ei pidä siis aiheutua tilannetta, että alueiden on käytännössä pakko perustaa oma järjestelmänsä hyvän asiakaspalvelun takaamiseksi.

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 4.2 *Pääasialliset vaikutukset:*

Esityksessä on todettu, että monialaisen tuen yhteistoimintamallin asiakasohjaukseen ehdotetut muutokset ja niihin perustuva asiakasmäärän kasvu lisäisivät lyhyellä aikavälillä julkisia menoja erityisesti sosiaali- ja terveyspalvelujen osalta. Varhaisempi pääsy monialaisten palvelujen piiriin saattaisi tuoda esiin nykytilanteessa tunnistamatonta hoito- ja kuntoutusvelkaa sellaisten asiakkaiden osalta, jotka eivät nykyisin täytä edellytyksiä monialaiseen palveluun ohjaamiselle. Tämä

on tunnistettu jo kuntakokeilujen aikana ja näin tulee varmasti käymään. Toinen sosiaali- ja terveyspalvelujen tarvetta lisäävä asia työllisyyspalvelujen uudelleen järjestämisen seurauksena on se, että ns. ”kannustava rahoitusmalli” sisältää mm. sen, että kunnan rahoitusosuus työttömyysetuudesta ei katkea, kun asiakas on työllistymistä edistävissä palveluissa, jolloin kuntien tahtotila tällaisten palvelujen kehittämiseen laskee. Jatkossa entistä tehokkaammin ohjataan asiakkaita sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen piiriin, jotta saadaan tosiasiallisesti työkyvyttömät asiakkaat pois työmarkkinatuelta.

Taloudelliset vaikutukset syntyisivät kuntien työvoimapolkujen järjestämisen henkilöstön, toimintaan tarvittavien tilojen ja hankittavien palveluiden kustannuksista, työttömyysetuuksien kuntaosuuksista, tietojärjestelmäratkaisujen sekä rahoitusjärjestelmän muutoksien yhteisvaikutuksesta. Esityksen vaikutukset kuntatalouteen ovat merkittäviä ja eroavat nykytilasta huomattavasti. Koska kustannusten kuntakohtainen ennakointi on nykytilan arvioinnin pohjalta todella haasteellista aiheuttaa taloudellisten vaikutusten arvioinnin hankaluus todella paljon epävarmuutta sen suhteen, miten yleiskatteellisella kuntiin kohdennetulla valtionosuudella osataan varmistaa tulevan työllisyysalueen rahoituspohjan riittävyys ja oikeasuhtaisuus kullakin alueella. Vertailukohtia ei ole käytettävissä, pelkästään laskennallista arviota. Esityksessä myös todetaan, että työvoimapolkujen järjestämiseen osoitettava rahoitus kohdistuu kuntiin esityksessä mainittujen valtionosuuskriteereiden mukaan. Tästä johtuen valtionosuusrahoitus ei kaikkien kuntien osalta vastaa kuntien arvoituja kustannuksia. Esityksessä todetaankin, että alueellisesti tarkasteltuna suurin negatiivinen nettovaikutus olisi Kainuun hyvinvointialueella, jossa tasapaino heikkenisi 59 euroa asukasta kohden ja edelleen suurin negatiivinen vaikutus kohdistuisi kuntiin, joiden asukasluku on 2000-5000 asukasta, kuten Paltamossa. TEM:n sivuilla olevien laskelmien perusteella Paltamolle ennakoitujen kustannusten siirron ja laskennallisen työllisyyspalveluihin kohdistuvan valtionosuuden erotus on n. -200 000 euroa. Mikäli valtionosuuslaskennan perusteita ei muuteta, joudutaan työllisyyspalveluihin kohdentuvia menoja karsimaan todella voimakkaasti ja kuntakokeilujen aikana tehty hyvä asiakaslähtöinen lähipalveluna tehty työ on vaarassa valua hukkaan kun palveluja on pakko karsia. Tämä on todellinen uhkakuva nyt käytössä olevien laskelmien pohjalta.

Kuntien lakisääteisen yhteistoiminnan haasteena on se, että kuntalaisten valitsevat päättäjät pystyvät vain välillisesti vaikuttamaan yhteistoiminnassa hoidettuihin tehtäviin. Tämän vuoksi työvoimapolkujen järjestämistä koskevilla yhteistoimintasopimuksilla tulee olemaan huomattava vaikutus siihen, minkälaiseksi yhteistoiminta uuden tehtävän hoitamisessa tulee muodostumaan. Suurimmat kuntien väliseen yhteistoimintaan liittyvistä haasteista voidaan välttää yhteistoimintasopimusten huolellisella valmistelulla, jossa paikalliset olosuhteet ja käytänteet otetaan huomioon. Jotta yhteistoimintasopimukset kyetään alueilla valmistelemaan kattaviksi ja kokonaisuuden huomioiviksi, tulisi alueiden valmisteluun ohjata resursseja esimerkiksi valmisteluhankkeen muodossa. Tämä olisi myös valtion etu, jotta tämä uudistus saadaan laadukkaasti ja yhtäaikaaisesti vietyä maaliin koko maassa. Tällä hetkellä valmistelussa vallitsee alueilla epätasa-arvoinen tilanne, kun tieto siirtyvien palvelujen osalta on pääasiassa TE-hallinnon edustajilla ja kunnat ovat vastaanottavassa päässä ilman riittävää tietoa siitä, mitä kaikkea järjestämistä tuo tullessaan (mukaan lukien taloudellinen epävarmuus) ja ilman valmisteluun tarvittavia resursseja. -> myös valmisteluun tulee osoittaa lisäresursseja alueille!

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 5 *Muut toteuttamisvaihtoehdot:*

1. Järjestämisvastuu kaikilla kunnilla, yhteistoimintaan hakeutuminen vapaaehtoista -malli. Tässä mallissa ongelmaksi saattaisi todella (kuten esityksessä todetaan) muodostua se, että sopimuksellisuuteen pohjautuva malli ei todennäköisesti täyttäisi asiakkaiden perusoikeuksien yhdenvertaiselle toteutumiselle asetettuja vaatimuksia. Tässä mallissa myös pienemmät ja resursseiltaan sekä työvoimapohjaltaan heikommat kunnat jäisivät käytännössä ilman tarvittavia resursseja sen vuoksi, että niiden kanssa ei solmittaisi riittävän laajoja yhteistoimintasopimuksia. Mallissa jäisi myös epäselväksi, miten henkilöstön siirto valtiolta kuntiin lopulta toteutettaisiin. Tämä malli houkuttelisi kuntakohtaisen räätälöinnin näkökulmasta, mutta jo kuntakokeilu on tuonut esille hajautetun mallin haasteet juuri asiakaspalveluhenkilöstön ja erityisosaamista vaativien tehtävien resurssoinnissa esim. lomien tai yllättävien poissaolojen aikana. Palvelun laadun ja saatavuuden turvaamiseksi useat työvoimapalveluina järjestettävät palvelut edellyttävät käytännössä useampaa työntekijää. Tilannetta vaikeuttaa edelleen se, että jatkossa starttiraha- ja palkkatukiasioissa työntekijällä voi olla vain joko valmistelijan tai päätöksentekijän oikeudet näissä asioissa. Työllisyyspalveluja järjestävällä taholla onkin oltava aina käytettävissä sekä valmistelijan että päätöksentekijän oikeudet omaava työntekijät näihin palveluihin liittyen, myös lomien ja poissaolojen aikana. Henkilöstökustannuksia syntyisi tilanteissa joissa palvelun turvaamiseksi vaaditaan useampia henkilöitä riittävällä osaamisella ylläpitämään palvelua. Toisaalta, jo nyt kuntakokeilujen aikana on havaittu positiivisia vaikutuksia kuntakokeilussa, kun työllisyysohjaajien toimenkuvat ovat monipuolistuneet verrattuna aiempaan TE-toimistoissa tehtyyn työhön verrattuna. Jatkossa onkin syytä edelleen muokata työllisyyspalvelujen asiakastyötä tekevien toimenkuvia ja vahvistaa osaamista monipuolisempaan suuntaan, jolloin osaaminen ei keskity vain rajatulle työntekijäjoukolle vaan laajemmin kaikille asiakastyötätekeville ja täten haavoittuvuus esim. lomien ja muiden poissaolojen aikana pienenee.

2. Laissa säädetyt edellytykset järjestämisvastuulliselle taholle, lisäksi valtioneuvoston niin sanottu perälautasääntely -malli. Tässä vaihtoehdossa vastuu palveluiden rahoituksesta säilyy kaikilla kunnilla, mutta laissa säädettäisiin järjestämisvastuulliselta taholta edellytettävistä kriteereistä. Nämä kriteerit johtaisivat käytännössä siihen, että osan kunnista tulisi hakeutua yhteistoimintaan. Käytännössä tämä tarkoittaisi, että säädettäisiin määräaika, johon mennessä kuntien tulisi päättää yhteistoiminnasta. Jos päätöstä ei olisi tehty asiasta päättäisi valtioneuvosto. Lisäksi säädettäisiin valtioneuvostolle mahdollisuus velvoittaa kunta yhteistoimintaan epätarkoituksenmukaisen järjestelystä irtaantumisen estämiseksi. Tämä on hallituksen esitysluonnoksessa esitetty malli ja lienee toimivin kompromissi, jolla taataan valtakunnallisesti yhdenvertaiset palvelut ja mahdollisuus resurssoida palvelut lainedellyttämällä tavalla. Olennaista tämän mallin toimivuudessa tulee olemaan, miten kuntaekosysteemit saadaan hyödynnettyä tässä kokonaisuudessa.

3. Järjestämisvastuu vain laissa säädettäville kunnille – tehtävien eriyttäminen -malli.

a) Laissa nimetyt kunnat järjestävät palvelut vain omille asukkailleen. Tällöin jäisi ratkaistavaksi, mikä taho järjestäisi muiden kuntien asukkaiden palvelut.

b) Laissa nimetyt kunnat järjestävät palvelut omille asukkailleen ja laissa määritellyn alueen asukkaille.

Tämä malli alavaihtoehtoiseen mutkistaisi valmistautumista ja epäilemättä viivästyttäisi uudistuksen käytäntöönpanoa. Kuten esityksessä todetaan, vaihtoehdossa a) rahoitus olisi todennäköisesti suunnattava erillisrahoituksella vain tietyille kunnille. Jos muiden kuntien asukkaiden palvelut toteutettaisiin esimerkiksi valtion tai hyvinvointialueen toimesta, kansanvaltaisuuteen liittyvät kysymykset ja asukkaiden ja palvelujen käyttäjien osallistumis- ja vaikuttamismahdollisuudet tulisi toteuttaa muilla keinoilla, kuten esimerkiksi hyvinvointialueen vaikuttamismahdollisuuksien kautta. Vaihtoehdossa b) rahoitusvastuu olisi todennäköisesti kaikilla kunnilla, vaikka järjestämisvastuu olisi vain laissa nimetyillä kunnilla. Tällöin ratkaistavaksi tulisi todennäköisesti merkittäviä, kansanvaltaisuuteen sekä kunnalliseen itsehallintoon liittyviä perustuslaillisia kysymyksiä.

Kunnan rahoitusvastuun piiriin kuuluvat etuuslajit.

Kuten esityksessäkin todettiin, sidosryhmiltä saadussa palautteessa on kritisoitu sitä, että kunnilla on rahoitusvastuu työttömyysetuudesta jatkossa myös työllistämistä edistävissä palveluissa olevien asiakkaiden osalta kuten esimerkiksi pitkäkestoisissa koulutuksissa olevista. On aivan selvää, että kun rahoitusvastuu myös koulutuksessa ja muissa palveluissa olo ajalta tulee kunnille, ei jatkossa näihin palveluihin ohjata ja nämä palvelut tulevat vähenemään. Onko siis tavoitteena, että tutkintotavoitteista työvoimakoulutusta ja omaehtoista koulutusta ei enää jatkossa järjestetä? Olisi huomattavasti parempi kannustaa työllisyyspalvelujen järjestäjään ohjaamaan työttömiä koulutukseen ja siten kasvattamaan työvoiman osaamista, koska etenkin pitkäaikaistyöttömissä on selkeästi nähtävissä juuri koulutusasteen nostamisen tarvetta.

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 8 *Lakia alemman asteinen sääntely:*

-

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 10 *Toimeenpano ja seuranta:*

Esityksessä todetaan, että muutoksen toteutus edellyttää myös henkilöstön tukemista valmistelun ja toimeenpanon eri vaiheissa. Henkilöstöä, esimiehiä ja johtoa tuetaan valmistelun edetessä valmennuksilla, työterveyshuollon palveluilla ja itsenäisesti hyödynnettävillä työkaluilla. Nykyiset työnantajatahot vastaavat siitä, että henkilöstö saa tarvittavaa muutostukea. Työllisyyden edistämisen kuntakokeiluissa kuntien työnjohdossa työskentelevän henkilöstön osalta muutoksen tukitoimenpiteet tehdään kiinteässä yhteistyössä kokeilun alueen kuntien kanssa. Muutoksen läpiviemistä tuetaan vuosina 2023-2024 valtion ja kuntien yhteisesti laatimalla muutosohjelmalla. Työ- ja elinkeinoministeriö suunnittelee yhteistyössä keskeisten toimijoiden kanssa uudistuksen toimeenpanon tueksi valtakunnallisen tuki- ja ohjaurakenteen, johon kuuluu kaikkien keskeisten toimijoiden ja sidosryhmien edustus. On erittäin tärkeää, että muutoksen tukemisessa otetaan mukaan myös kuntien kuntakokeilussa ja muissa työllisyyspalveluissa työskentelevät henkilöt, eikä pelkästään TE-hallinnon työntekijät. Muutos koskee sekä kuntia että TE-hallintoa.

Esityksessä todetaan, että osaamista tuleviin tehtäviin varmistetaan perehdytyksellä, jota toteuttaa ensisijaisesti KEHA-keskus ja Uudenmaan ELY-keskuksen oikeudellisen tuen yksikkö. Pelkkä perehdytys ei tässä muutoksessa kuitenkaan riitä, vaan tarvitaan myös lisäresurssia muutoksen johtamiseen ja valtion tulisikin resursoida tämä muutoksen läpivienti, kuten esimerkiksi

hyvinvointialueiden osalta on tehty. Alueille tulee osoittaa rahoitusta tämän vaativan muutoksen läpiviemiseksi hallitusti koko valtakunnassa.

Huomionne hallituksen esityksen luvusta 12 *Suhde perustuslakiin ja säätämisjärjestys:*

-

Laki työvoimapalvelujen järjestämisestä

Luku 1 sisältää lain yleiset säännökset.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 2 säädettäisiin järjestämisvastuusta.

Erityisesti toivotaan näkemyksiä seuraavista:

- **edut ja hyödyt järjestämisvastuun siirtämisessä kunnille**
- **mahdolliset riskit järjestämisvastuun siirtämisessä kunnille**
- **työvoiman määrää ja työllisyysaluetta koskeva sääntely (huom: poikkeus työvoimapohjan kriteeriin voimaanpanolaissa)**
- **palvelujen tarjoamista koskeva sääntelyesitys**

Luvun 2 pykälässä 6 todetaan, että työvoimaviranomaisen on tarjottava työvoimapalveluja työnantajalle tämän koti- tai toimipaikasta riippumatta. Pykälässä 7 puolestaan todetaan, että jos työvoimaviranomainen tarjoaa palveluja 6 §:n 2 momentissa tarkoitettulle henkilöasiakkaalle, asiakkaan kotikunnan on korvattava palveluista aiheutuneet kustannukset mutta koskeeko korvausvelvollisuus myös työnantajille tarjottavia palveluja? Miksi tätä ei ole kirjattu samaan pykälään? Miten työnantajapalvelujen kustannukset huomioidaan valtiosuoksissa, jos palveluja pitää tarjota asiakkaan niin halutessa minkä tahansa muun paikkakunnan yrityksille mutta ko. yrityksen kotipaikkakunnan ei tarvitse korvata siitä aiheutuneita kustannuksia?

Mikäli kuntakokeiluissa käyttöön otettu palvelujen tuottaminen lähipalveluina kyetään säilyttämään myös uudistuksen jälkeen resurssien osalta, niin se on hyvä asia. Pelkona on se, että uuden mallin resurssointi ei tule mahdollistamaan vastaavaa lähipalvelua ja nyt käyntiin saatu hyvä kehitys ei jatku. Kuntaekosysteemin hyödyntäminen uudessa mallissa tulisi miettiä huolella ja tähän valmisteluun tarvitaan riittävät resurssit. Kokonaisuuden huolellinen valmistelu otona ei onnistu.

Työvoiman määrään liittyvä sääntely järjestämisvastuussa tarkoittaa Kainuun osalta sitä, että jatkossakin työllisyyspalvelujen järjestämisalueena säilyy maakuntataso, kuten se on nykyisenkin TE-

hallinnon osalta. Olennaista uuden järjestämistavan valinnassa tulee olemaan, miten lähipalvelut saadaan organisoitua pienevällä resurssoinnilla niin että kuntakokeiluissa hyväksi koettu lähipalvelu saadaan jatkossakin järjestettyä erityisesti siitä hyötyvälle asiakasryhmälle.

Luvussa 3 säädettäisiin ohjauksesta ja valvonnasta.

Erityisesti toivotaan näkemyksiä seuraavista:

- **valtakunnalliset tavoitteet**
- **työllisyyden edistämisen valtakunnallinen neuvottelukunta ja sen tehtävät**
- **alueelliset työllisyyden edistämisen yhteistyö- ja seurantakeskustelut**

-

Luvussa 4 säädettäisiin työnhakijan palveluprosessista.

Säännökset vastaavat 2. toukokuuta voimaan tulleen uuden asiakaspalvelumallin (niin sanottu pohjoismainen työvoimapalvelumalli) säännöksiä.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 5 säädettäisiin työnvälityksestä ja työnhakuvelvollisuudesta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 6 säädetään tieto- ja neuvontapalveluista, asiantuntija-arvioinneista, ammatinvalinnan- ja uraohjauksesta sekä valmennuksesta ja kokeilusta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 7 säädettäisiin työvoimakoulutuksesta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 8 säädettäisiin muutosturvakoulutuksesta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 9 säädettäisiin työttömyysetuudella tuetusta työnhakijan omaehtoisesta opiskelusta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 10 säädettäisiin työnantajalle myönnettävistä tuista (palkkatuki, 55-vuotta täyttäneiden työllistämistuki, työolosuhteiden järjestelytuki).

Näkemyksenne:

-

Luvussa 11 säädettäisiin henkilöasiakkaalle myönnettävistä tuista ja korvauksista (starttiraha, työhön tai palveluun hakeutumisesta aiheutuvien kustannusten korvaus, palveluun osallistumisesta aiheutuvien kustannusten korvaus).

Näkemyksenne:

-

Luvussa 12 säädettäisiin työllistämisvelvoitteesta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 13 säädettäisiin asiakastietojen käsittelystä ja valtakunnallisesta tietojärjestelmäpalvelusta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 14 säädettäisiin palvelualustasta.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 15 säädettäisiin tukien ja korvausten maksamisesta ja takaisinperinnästä.

Näkemyksenne:

-

Luku 16 käsittää erinäisiä säännöksiä.

Näkemyksenne:

-

Luvussa 17 säädettäisiin muutoksenhausta.

Näkemyksenne:

-

Muut esitykseen sisältyvät lakiehdotukset

Laki elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksesta annetun lain muuttamisesta ja laki elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksista sekä elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten kehittämisen ja hallintokeskuksesta

Erityisesti toivotaan näkemyksiä, ovatko ehdotetut muutokset ELY-keskusten sekä KEHA-keskuksen tehtäviin riittävän selkeät ja eri toimijoiden yhteistyötä edistävät?

-

Laki työllisyyden edistämisen kuntakokeilusta annetun lain 23 §:n muuttamisesta

-

Laki kunnan peruspalvelujen valtionosuudesta annetun lain muuttamisesta

Erityisesti toivotaan näkemyksiä seuraavista:

- kuntien vastuulle siirtyvien tehtävien rahoitus, ovatko ehdotetut uudet valtionosuuden määräytymistekijät toimivia rahoituksen kohdentamisessa?
- kolmen vuoden siirtymäaika laskennalliseen rahoitukseen (voimaantulosäännös)
- kunnan työttömyysetuuksien rahoitusvastuun laajentamisen korvaus

-

Laki työttömyysturvalain muuttamisesta (pois lukien 14 luku)

Erityisesti toivotaan näkemyksiä työttömyysturvaprosessiin ja sitä koskevaan toimivaltaan liittyen.

-

Laki työttömyysturvalain muuttamisesta 14 luku;

Laki työttömyysetuuksien rahoituksesta annetun lain muuttamisesta;

Laki työttömyyskassalain muuttamisesta

Erityisesti toivotaan näkemyksiä seuraavista:

- kunnan työttömyysetuusmenoon kohdistuvan rahoitusvastuun porrastusmalli
- eräiden kotoutumisesta annetussa laissa tarkoitettujen henkilöiden kohdalla sovellettavaksi ehdotettu poikkeus kunnan rahoitusvastuuseen työmarkkinatuesta
- ehdotus kunnan rahoitusosuuden perintää koskevan tehtävän hoitamisesta Kelassa myös peruspäivärahan ja ansiopäivärahan perusosan osalta

• edellä ehdotettujen muutosten vaikutus Kelan, työttömyyskassojen ja Työllisyysrahaston työmäärään mukaan lukien tietojärjestelmämuutokset ja näistä aiheutuvat kustannukset

-

Laki ulkomaalaislain muuttamisesta

-

Laki luonnontuotteita keräävien ulkomaalaisten oikeudellisesta asemasta annetun lain 8 §:n muuttamisesta

-

Laki valtionavustuksesta yritystoiminnan kehittämiseksi vuosina 2021 – 2028 annetun lain muuttamisesta

-

**Laki palkkaturvalain muuttamisesta;
Laki merimiesten palkkaturvalain muuttamisesta**

-

Laki Työkanava Oy –nimisestä osakeyhtiöstä annetun lain 4 §:n muuttamisesta

-

Laki ammatillisesta koulutuksesta annetun lain muuttamisesta

-

Laki kuntouttavasta työtoiminnasta annetun lain muuttamisesta

-

Laki vuorotteluvapaalain muuttamisesta

-

Laki sosiaaliturvajärjestelmien yhteensovittamista koskevan Euroopan unionin lainsäädännön soveltamisesta annetun lain 6 ja 11 §:n muuttamisesta

-

**Laki tulotietojärjestelmästä annetun lain muuttamisesta;
Laki tulotietojärjestelmästä annetun lain 13 §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain muuttamisesta**

-

**Laki työsopimuslain muuttamisesta;
Laki merityösopimuslain muuttamisesta**

-

**Laki kunnan ja hyvinvointialueen viranhaltijasta annetun lain 3 a ja 37 a §:n muuttamisesta;
Laki valtion virkamieslain 5 a ja 9 c §:n muuttamisesta**

-

Laki yhteistoimintalain muuttamisesta;

Laki työnantajan ja henkilöstön välisestä yhteistoiminnasta kunnassa ja hyvinvointialueella annetun lain 8 ja 9 §:n muuttamisesta;

Laki yhteistoiminnasta valtion virastoissa ja laitoksissa annetun lain 24 ja 25 §:n muuttamisesta

-

Laki toimeentulotuesta annetun lain muuttamisesta;

Laki eläkkeensaajan asumistuesta annetun lain 14 §:n muuttamisesta;

Laki kansaneläkelain 35 §:n muuttamisesta;

Laki sairausvakuutuslain 8 luvun 9 §:n muuttamisesta;

Laki sotilasavustuslain 11 §:n muuttamisesta;

Laki opintotukilain 6 §:n muuttamisesta

-

Laki sosiaaliturva-asioiden muutoksenhakulautakunnasta annetun lain 14 §:n muuttamisesta

-

Laki tuloverolain muuttamisesta;

Laki maatilatalouden tuloverolain 10 f §:n muuttamisesta;

Laki elinkeinotulon verottamisesta annetun lain 56 §:n muuttamisesta

-

Laki lasten kanssa työskentelevien rikostaustan selvittämisestä annetun lain 2 ja 3 §:n muuttamisesta

-

Laki rikoslain 47 luvun 6 §:n muuttamisesta;

Laki rikosrekisterilain 4 a §:n muuttamisesta;

Laki rikosrekisterilain 4 a §:n väliaikaisesta muuttamisesta annetun lain muuttamisesta

-

Laki työvoimapalveluiden järjestämisestä annetun lain ja eräiden siihen liittyvien lakien voimaansaattamisesta

Erityisesti toivotaan näkemyksiä seuraavista:

- yhteistoimintasopimusten solmimiselle esitetty aikataulu
- henkilöstösiirrot ja henkilöstön asemaan liittyvät menettelytavat
- sitovien sopimusten ja vastuiden siirtyminen

-

Laki työllistymistä edistävästä monialaisen tuen yhteistoiminnasta

Eryteisesti toivotaan näkemyksiä asiakaskriteerin muutoksesta ja nuorten työllistymistä edistävän monialaisen tuen yhteispalvelua koskevasta sääntelystä.

-

Muut huomionne esityksestä

Kommentoitavaa:

-

Korhonen Salla
Paltamon kunta - Paltamon kunnanhallitus 6.6.2022